

“සකුරා මල් පිපිලා-නර් පුදුමය-ගේ දොරකඩ නිල් වන පියසේ”

ආසියානු මහජීවීපයේ, නැගෙනහිර දෙසට ආසන්නව පිහිටි ජපානය කොන්ක්‍රී, නොකයිඩෝ, ෂිකෝනු සහ කයිෂු යන ප්‍රධාන දූපත් හතරකින් සහ තවත් කුඩා දූපත් හාරකින් පමණ සමන්විත වූ සුවිසල් රටකි.

තවත් උදෑසනක් අරඹමින් පෙරදිග අහසින් ඉර දෙවිඳු උදාවේ. නැගෙන හිරුගේ රැස් ගුවන්තලය පුරාම සිසාරා ගොස්ය. ගුවන් යානයේ කවුළු අතරින් බලන අපට එහි සුන්දරත්වය තවත් දෙගුණ තෙගුණ වී පෙනුණි. අප රැගත් ගුවන් යානය, හින්සිරුවේ “නිපොන්” දේශය මත පතිත වෙයි. අප ජපානය යනුවෙන් හඳුන්වන දේශය ජබන් බසින් “නිපොන්” දේශයයි. නිපොන් යන වචනයෙහි අතර්ගතය “නිරුගේ සම්බවය ඇති වූ ස්ථානය” වූවත් නිපොන් හෝ ජපානය යන්න වඩාත් ජනප්‍රිය වූයේ “නිරු උදාවෙන දේශය” ලෙසය. (Land of rising sun) ජපානයේ ප්‍රධාන බැරකුව දුම්රිය, තැපැල් යන සේවාවන්, ඇතැම් ගුවන් සේවා සමාගම් පවා තමන් හඳුන්වීමට අදත් “නිපොන්” යන නම ඉදිරියෙන් දමති. සුළු මොහොතකින් අපි ටෝකියෝ ගුවන් තොටුපලට ලඟා වීමු. විශාල මහින් පිරිසක් ගැවසෙන එම සුවිසල් ගුවන් තොටුපොල පුරාම තිබුණේ එක්තරා ක්‍රමවත් බවකි. ජපන් ජාතිකයන් තුල පවත්නා විනිත හා ආචාරශීලී බව මම මෙහිදී එකවරම දැකුණි. මෙම සියළු කරුණු නිසා අපට අවශ්‍ය ආගමන හා විගමන කටයුතු ඉතා ඉක්මනින් කර ගත හැකි විය. මා ඇතුළු

බව රියදුරු අපට පැවසීය. ගුවන්තොටුපලට ආසන්න මඟ දෙපස සකුරා මල් වලින් පිරුණු ගස්ය. ක්‍රමයෙන් අපි, අහස උසට ඇති දැවැන්ත ගොඩ නැගැලිවලින් පිරි ටෝකියෝ නගරයට ඇතුළු වීමු. බිම් අඟලක්වත් නොදැකෙන පරිදි, එකිනෙකට සම්බන්ධ වූ සුවිසල් ගොඩනැගිලි, ඒ වටා ඒ මේ අත ඇදී ගිය අධිවේගී මාර්ග ඔස්සේ අපගේ නිවසට පැමිණීමු. අප සංචාරයේ මුල් අදියරය වූයේ ටෝකියෝ නගරය සැරිසැරීම විය. පැරණි යුගයට

ලැබුණා. එම සම රූපය නිසාම “Weeping Sakura” යන නම වියට ජපන් ජාතිකයන් පාවිච්චි කළා. ලා දම් පැහැති මේ සකුරා මල් උදෑසනට ලබා දුන්නේ අමුතුව ආලෝකයක්. මුළු උදෑසනයම ජනයාගෙන් පිරි ඉතිරි ගොස්. කෑම බීම රැගෙන සිය දරුවන් සමඟ මෙහි අවුත් විනෝදයෙන් ගත කිරීමත් ජපන් ජාතියන්ගේ සිරිතක් බවට පත් වී තිබුණා. විවිධ වර්ණයෙන් යුත් ජලජ පුෂ්පයන්ගෙන් සහ පාට පාට විවිධ හැඩයෙන් යුත් මසුන්ගෙන් පිරි ජල තටාකත් ඒ මත සෑදුනු විසිතුරු පාලම් උඩින් ගමන් කරමින් ගලින් ගලට පතිමින් ගොඩට එමට හැකිවෙන පරිදි සැකසූ දිය කඩිති වලින් එගොඩ වෙමින් අපි කවුරුත් උයන් සිරි නැරඹුවෙමු. ජපන් ජාතික මූර්ති ශිල්පීන් අතින් නිමවූ ශෛලමය ප්‍රතිමා සහ විවිධ හැඩයන්ගෙන් සෑදී ආකෘතින්ද අප සිත් වලි කළේය.

විනී හෙට්ටිගොඩ

අන්දරේගේ කවිත්වය කොහොමද කියල පරීක්ෂා කරන්න රජතුමාට හිතන. දවසක් රජ සබාව, නිලමෙලා, අදිකාරම්ල බිසෝ වරු එහෙම එක්ක රැස් කරලා මාලිගාවේ ලොකු උත්සවයක් වගේ කළා. අන්දරේටත් එන්න කියල තිබුන. රජ සබාව පටන් ගත්ත. රජතුමා අන්දරේට මුලින්ම ආරාධනා කළා.

“හ්ම්... අන්දරේ කියනවා බලන්න කවියක්” රජතුමා කිව්වා.

අන්දරේ උගුර එහෙම පාදල රජ සබාව වර්තන කරලා කවියක් කියන්න පටන් ගත්ත.

යෙදි පනන මේ මුළු ලොව වටියා සෑදි දෙපස අදි කාරම් සිටියා.

අන්දරේට කියන්න ලැබුනේ එව්වරයි. හොඳටම කෝපයට පත්වෙව්ව රජතුමා කෝපයෙන් කෑගාන්න ගත්ත..

“මොනවද බෝල තෝ මේ කියවන්නේ? වධකය, වහාම මේකාගේ හිස ගස දමව” කියල වඩුගොඩපිටිය ට කිව්වා. වඩුගොඩපිටිය කියන්නේ රජතුමාගේ වධක යා. වඩුගොඩපිටියත් වහාම අන්දරේ දන්නෙ ඩියට අරගෙන හිනින් හිස ගසා දාන්න ලැස්ති උනා.

රජතුමන් පිරිවර එක්ක හිස ගසා දමන හැටි බලන්න අව. සමහරුන්ට සිදුවුනේ මොකක්ද කියල හිතාගන්නවත් බෑ. හැමෝම වගේ රජතුමාගේ තීරණයට කැමති නැති උනාට ඒ බව කියන්න බයයි තමන්ගේ හිසත් ගහල දාපී කියල. අන්දරේ දන්ගෙඩියට බෙල්ල තියා ගෙන ඉන්නව. වඩුගොඩපිටිය කඩුව උස්සගෙන රජතුමා අවසාන නියෝගය දෙනකල් ඉන්නව.

එක පාරටම රජතුමා තීරණය වෙනස් කරලා කාටත් රජ සබාවට එන්න කිව්වා. කවුරුත් ආවට පස්සේ රජතුමා අන්දරේට මෙහෙම කිව්වා.

“අන්දරේ අර කවියේ ඉතුරු පද දෙකත් කියනවා බලන්න”

කිසි කලබලයක්, බයක් ඇති නොවුන වගේ, හොඳ සිහියෙන් අන්දරේ කවියේ ඉතුරු පද දෙකත් කිව්වා.

කදි ම කවියක් කියන්න සිටියා නොදි රැකපි මේ වදුගොඩපිටියා

මා දුටු ජපානය 01

අයත් සාම්ප්‍රදායානුකූල ගොඩනැගිලි , පූජනීය ස්ථාන, දර්ශනීය උයන්වතු, රාත්‍රියට නියොන් වතු (හැඳබ) විදුලි ධාරාවන්ගෙන් බබළන සුවිසල් ගොඩනැගිලි විසිතුරු භාණ්ඩ, ඇදුම් පැළදුම් ගොඩගැසු කඩ සා ප්‍රභු, මේ සියල්ලෙහිම සම්මිශ්‍රනයකි ටෝකියෝ නගරය. අතීතයෙහිදී මෙම නගරය හැඳින්වූයේ “එඩෝ” (Edo) යන නමිනි. අවුරුදු දහස් ගණනක් පුරා අගනුවර වශයෙන් පැවැති කියෝටෝ සිට, 1868දී අගනුවර “එඩෝ” වලට මාරු විය.

නිවී සැනල්ලේ උයන්වතු මැද, ගත කළ කාලය නිම කොට අප ලඟාවූයේ ටෝකියෝහි ඉතාමත් ජනාකීර්ණ ෂිබුයා දුම්රියපොළ ඉදිරිපිට පිහිටි ෂිබුයා (Shibuya) මංසන්ධියටය. මෙම මංසන්ධියේ අවට ප්‍රදේශය ටෝකියෝවේ ප්‍රධාන වෙලඳ හා ව්‍යාපාර කලාපයයි. එසේම දිවා රැ දෙකෙහිම විවෘතව පවත්නා මිල අධික විවිධ විලාසිතාවන්ගෙන් පිරුණු කඩසාප්පු සුපිරි වෙළඳසැල් සුබෝපබෝගී ආපණ ශාලා මෙන්ම රාත්‍රි කාලයේ දී වණිවත් නියෝන් (Neon) විදුලි රැහැන් වලින් ගලාවන විවිධ වර්ණවත්

අගනුවර මාරු විමන් සමඟම එඩෝ, “ටෝකියෝ” යන නව නාමයකින් හඳුන්වන්න පටන් ගැනුනි.

මාර්තු, අප්‍රේල් ලබන්ම ජපානයට වසන්ත සමය උද වෙත්ම “සකුරා මල්” පුදින්න පටන් ගනී. ලා දල්ලක් හෝ නිල්වන් පැහැති කොළයක්වත් නොපෙනන පරිදි උයන්වතු හා මඟ දෙපස ඇති සකුරා ගස් මලින් පිරි ඉතිරියයි. මුළු ජපානයම එකම මල් උයනක සිරි ගනී. මෙම අසිරිය බැලීමට, සිව් දෙසින් පැමිණෙන සංචාරකයින්ගේ මුළු ජපානයම පිරි ඉතිරියයි. අපේ නඩයටද සකුරා මල් බැලීමටද තිබුණේ පුදුම ආශාවක් සහ උනන්දුවක්. එම නිසා උදයේ, ටෝකියෝ නගර මධ්‍යයෙහි තිබූ “Hamarikyū” නමාර්තු නැමැති සුවිසල් උදයනට පා නැගීමු. මුළු උදෑසනයම සුදු, දම්පාට, රෝස පාට වැනි විවිධ වණි වලින් යුත් සකුරා මලින් පිරි ඉතිරි ගොස් සෑම මලක්ම හැඩයෙන් සහ ප්‍රමාණයෙන් එකිනෙකට වෙනස් අතුවලින් බිමට කඩා හැලෙන, නැතිනම් පහතට වීල්ලි වැටෙන මලින් හෙබි සකුරා ගස් විශේෂයක් ද මේ අතර දක්නට

අප සංචාරක කණ්ඩායමේ කිහිපදෙනෙකු, විලියට එත්ම

අප පිලිගැනීමට, සංචාරක සමාගමේ සේවිකාවක් පැමිණ සිටියාය. සම්ප්‍රදායානුකූල ලෙස ජපන් බසින් “කො නිච්වා” යනුවෙන් පවසමින් හිස නමා අප පිලිගන්නාය. අපිද එසේම හිස නමා, කොනිච්වා යයි පවසමින් ඇයව සතුටින් පිලිගනිමු. ගුවන් තොටුපලින් විලියට පැමිණි සැහින්, නළ මුසු සකුරා මල් සුවඳත් වසන්ත සමයේ හමා එන සිසිල් පවණත් අප ගතට නැවුම් බවක් ලබා දුන්නේය. අප සඳහා පිලියෙල කළ බස් රියෙන් අපි ටෝකියෝ බලා පිටත් වීමු. ගමනට පැයකටත් වඩා ගතවන

ආලෝක ධාරාවන්ගෙන් මුළු නගරයම ආලෝකමත් වෙයි. මා ජපානයේ දී දුටු දෙයකි ජපන් “නව යොවුන පරපුර” බටහිර විලාසිතාවන් සහ එම බටහිර සිරිත් විරිත් ඇතුළු ජීවන රටාවට දක්වන රුචිකත්වයයි. එම නිසා රාත්‍රි සමාජශාලා වලට ඇත්තේ සුවිශේෂ ස්ථානයකි. ඒ බටහිර සංගීතයට අනුව ගයන, වයන, නටන මෙම සමාජ ශාලා රාත්‍රියට ජපන් තරුණ තරුණියන්ගෙන් මෙන්ම සංචාරකයන්ගෙන් ද පිරි ඉතිරි යයි. ෂිබුයා (Shibuya) මංසන්ධියෙහි පදික මාරුවෙහි සෑම මිනිත්තු තුනක් වැනි සුළු කාලයක් ඇතුලත ගමන් සංඥ මාරු වෙයි. මඟින් ට මාරු වීමට පදික මාරු තුනක් හෝ හතරක් තිබුණා මට මතකය. ඒ සෑම මාරුවකම තමන්ට යෑමට අවසර ලැබෙන “කොළ වණිය” එනතුරු බලා සිටින ජනතාව සිය දහස් ගණනකටත් වඩා සිටියාය. දහසක් පමණ මගීහු එක වර්ණ සංඥ මාරුවකදී මාරු වෙති. නැවතත් ජනතාව සන්ධියට ඇතුළු වෙති. දිවා රැ, සෑම දිනකම සිදුවන මෙම අරුම දර්ශනය, ජපානයේ රූගත කළ ජනප්‍රිය හොලිවුඩ් චිත්‍රපටි සහ රූපවාහිනී ටෙලි නාට්‍යයන්හි, විකාශනය විය. Tokyo Drift සහ fast and furious එවැනි ජනප්‍රිය වූ චිත්‍රපට දෙකකි. ටෝකියෝවට යන සෑම අයෙකු විසින් බැලිය යුතු දර්ශනීයකි මෙය.

මතු සම්බන්ධයි විමලා විජේවර්ධන කැන්ස්, ක්වින්ස්ලන්තය.